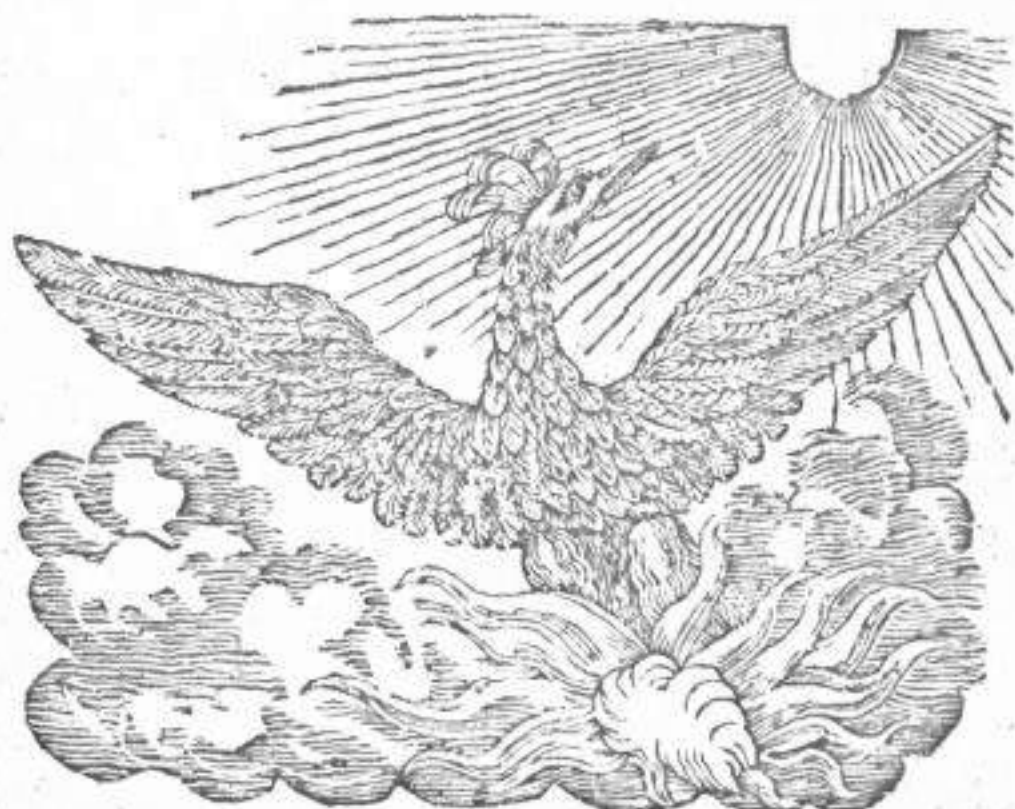

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
 Ἔτησια Φοίνικες 36
 Ἑξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

25 NOVEMBRIΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν περὶ ἀνασυντάξεως τῶν Πατρι-
 κίων τῆς Γαλλίας, τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνέδριον ἐψήφισε
 τὰ ἑξῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 6 Ὀκτωβρίου.

« Τοῦ Βασιλέως ἴδιον εἶναι νὰ διορίζῃ τοὺς Πατρικίους,
 δὲν δύναται δὲ νὰ διορίζῃ αὐτοὺς, εἰμὴ ἐξ ἀνδρῶν διασή-
 μων, ὅποιοι εἶναι οἱ ἑξῆς.

« Οἱ Πρόεδροι τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου καὶ ἄλ-
 λων νομοθετικῶν συλλόγων.

« Οἱ Βουλευταί, ὅσοι χρηματίσουν εἰς τρία συνέδρια, ἢ
 ἐργασθῶσιν ἐξ ἑτῆ.

« Οἱ στρατάρχαι καὶ ναύαρχοι τῆς Γαλλίας.

« Οἱ ἐξάρχοι στρατηγοὶ (Lieutenans generaux) καὶ
 ὑποναύαρχοι τῶν κατὰ τὴν ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατῶν,
 δύο ἔτη διατελέσαντες εἰς τὸ ἀξίωμα.

« Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως.

« Οἱ πρέσβεις, τρία ἔτη διατελέσαντες εἰς τὴν λειτουρ-
 γίαν.

« Οἱ Πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ (ministres plenipotentiai-
 res) τρία ἔτη λειτουργήσαντες.

« Οἱ σύμβουλοι τῆς πολιτείας μετὰ δεκαετὴ τακτικὴν
 ὑπηρεσίαν.

« Οἱ ἐπαρχοὶ τῶν θεμάτων καὶ οἱ ναυτικοὶ ἐπαρχοὶ μετὰ
 δεκαετὴ ὑπηρεσίαν.

« Οἱ τῶν ἀποικίων διοικηταὶ μετὰ πενταετὴ ὑπουργίαν.

« Τὰ μέλη τῶν γενικῶν αἰρετῶν συμβουλίων, τρεῖς ἐκλεχ-
 θέντες πρόεδροι.

« Οἱ προεστώτες τῶν πόλεων τῶν ὑπὸ 30,000 καὶ ἀνω-
 τέρω ψυχῶν κατοικουμένων, δὲς τοῦλάχιστον ἐκλεχθέντες
 σύμβουλοι τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ δύο ἔπειτα ἔτη
 χρηματίσαντες προεστώτες.

« Οἱ πρόεδροι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ Λογι-
 στικῆς.

« Οἱ δημόσιοι συνήγοροι εἰς τὰ δύο ταῦτα δικαστήρια,
 πέντε ἔτη διατελέσαντες εἰς τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα.

« Οἱ σύμβουλοι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου καὶ οἱ
 σύνδικοι τοῦ Λογιστικῆς, πέντε ἔτη λειτουργήσαντες.

« Οἱ πρῶτοι πρόεδροι τῶν Βασιλικῶν Δικαστηρίων, πέντε
 ἔτη διακρίναντες εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα.

« Οἱ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις δημόσιοι συνήγοροι
 μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν.

« Οἱ πρόεδροι τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς πό-
 λεις τὰς ὑπὸ 30,000 καὶ ἀνωτέρω ψυχῶν κατοικουμένων,
 τετράκις διορισθέντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

« Τὰ κατ' ἐπωνυμίαν μέλη τῶν τεσσάρων ἀκαδημιῶν
 τοῦ ἐπιστημονικοῦ καταστήματος.

« Οἱ πολῖται, εἰς ὅσους κατὰ νόμον καὶ δι' ἐξόχους λει-
 τουργίας δοθῇ ὀνομαστὶ ἐθνικὴ ἀνταμοιβή.

« Οἱ κτηματῆται, οἱ ἀρχηγοὶ ἐργοστασιῶν, καὶ ἐμπορικῶν ἢ
 τραπεζικῶν οἰκῶν, πληρόντες 3000 Φράγκα φόρους
 εὐθεῖς, εἴτε ἔχοντες ἀπὸ πενταετίας ὑποστατικά, εἴτε ἀπὸ
 πενταετίας χορηγημένοι μὲ διπλωμα προσωπικόν, ἀφ' οὗ δέ-
 κα ἔτη χρηματίσωσι μέλη γενικοῦ συμβουλίου, ἢ ἐμπορικοῦ
 συνεδρίου.

« Ἐξαιροῦνται τοῦ τῆς ὑπηρεσίας χρόνου τοῦ ἀπαιτουμέ-
 νου ἀπὸ τῶν παραγράφων 5, 7, 8, 9, 10, 14, 15, 16
 καὶ 17 οἱ πολῖται οἱ εἰς τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις τούτοις
 δηλούμενα ὑπουργήματα διορισθέντες κατὰ τὸ ἔτος τὸ
 μετὰ τὴν 30 Ἰουλίου 1830 ἀρχόμενον.

« Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1837
 τοῦ τῆς ὑπηρεσίας χρόνου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω παραγρά-
 φου 3, 11, 12, 18 καὶ 21 ἀπαιτουμένου οἱ διορισθέντες
 ἢ διακρίναντες εἰς τα ἐντοὺς πέντε τοῖς παραγράφοις δη-
 λούμενα ὑπουργήματα.

« Αἱ ἀπαιτούμεναι αὗται ιδιότητες δεῖν νὰ γίνεσθαι τὶς
 δεκτὰς εἰς τοὺς Πατρικίους, δύναται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ
 νόμου.

ῥητοῦ, ῥαγιζόντες αὐτὸ μὲ τὰ ἀνήκοντα φλογώδη καὶ πικρὰ δάκρυα, νὰ ἐκφράτῃσι δὲ καὶ τὴν εὐπείθειαν καὶ ἀφωγὸν μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Παρακαλοῦμεν ἐνθέρμως τὴν Σ. ταύτην Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ τύπου τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν μας διαβράνῃσιν τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων. Τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ εἰς ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἀθῶν Ἑλληνικὸν ἔθνος τῆς κηλίδος καὶ ἐνοχῆς τῆς Θεοστυγοῦς ἐκείνης πατρονίας, ἐπικαλεσθεῖσα τὴν εὐμένειαν τῶν προσλατρίων τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων εἰς τὸ νὰ ἐπιταχύνωσι τὰς ὑψηλὰς ὑπὲρ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀγαθοποιίας τῶν βουλῶν.

Ὑποσημειοῦμεθα μὲ τὸ ἀπαιτούμενον βαθύτατον σέβας.

Ἐν Παροικίᾳ, τῆς Πάρου, τὴν 3 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, Σακελλάριος Παροικίας Κύπριος, Σκευοφύλαξ Παροικίας Μαλατέστας, Ἀρχιπρεσβύτερος Παροικίας, Χωρεπίσκοπος Παροικίας, Παπα-νικόλαος Βιτσαράς, Γ. Βιτσαράς, Δ. Χαμάρτος, Α. Κερτιάνος.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 428.)

Ἀρ. 27 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶα Πάρου καὶ Ἀντιπάρου.

Συνυπογράφουμένη ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα καὶ τὸ αὐτογνώμον τῶν ὀπίσθεν καὶ ἀνωτέρω ὑπογραφῶν, καθὼς καὶ τὰ ἐνδιαλαβανόμενα.

Ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου, τὴν 7 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Ἐλευθ. Χαμάρτος, Ζ. Κυπριανός, Ζ. Μάτσας Μαυρογένης, Ν. Βαλιμπέλας, Ὁ Γραμματεὺς Π. Δ. Χαμάρτος.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀποκούρου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κρουνοὺς δακρύων χύοντες ἀδιαλείπτως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ταύτης Ἀποκούρου, συνθηροῦντες μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφών μας Ἑλλήνων διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν πατρὸς τοῦ αἰσιδίμου Κυβερνήτου Ι. Α. Καποδίστρια.

Μετὰ ἐπταετῇ μυρίων ἔσων δυστυχημάτων σειρὰν καὶ ἐμφυλίων πολέμων, δὲν ἠμπόρεσεν ὁ πολυπαθίστατος λαὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ γνωρίσῃ ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν του, πλην ἀφοῦ ὁ Σ. ἐκείνος ἀνὴρ ἐπάτησε το αἰμοσχάρες Ἑλληνικὸν ἔδαφος· τότε διεχύθη ἡ γαλήνη ἀπανταχοῦ, καὶ ἡ παρρησία εἰς τὰς πεφοβισμένας ἡμῶν ψυχάς. Ἐκτοτε ἡ πειρατεία καὶ ληστεία ἔπαισε, καὶ πᾶσα τάξις ἀνθρώπων ὑμνολόγει τὸν ὕψιστον, διότι ἐπένευσεν εἰς τὰς ψυχάς τῶν Σ. Συμμάχων Βασιλέων καὶ ἀπέστειλον αὐτοῖς ἀγγελὸν φύλακα τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ιδιοκτησίας των.

Μυρία καὶ ἀνεκδιηγήτους ἀγαθοποιίας ἀπολαθόντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν λαμπρῶν ἡμερῶν τῆς ἀρχηγίας του, δὲν δύνανται εἰμὴ ἀναλόγως μὲ τὸ μέγεθος τῶν ἀγαθειῶν του συναισθανόμενοι καὶ πόνον βαθύτατον καὶ εὐγνωμοσύνην ἀνεξάλειπτον ὡς πρὸς τὸν ἐνδοξον ἐκείνον ἀρχηγόν των τὸν αἰμνήστον Ι. Α. Καποδίστριαν, νὰ παραδίδουν εἰς αἰώνιον ἀνάθημα τοῦ βδελυροῦ πατροκτονίου, τοῦ σχεδιασθέντος τοιαύτης φρικωδέστατης πράξεως, καὶ πάντας τοὺς ὁπαδοὺς αὐτοῦ, εἴτινες, ἀφοῦ κατὰ διαφόρους καιροὺς θέλοντες νὰ στηθῶσιν ἀπεριόριστον τὴν ἐπιτροπὴν των ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ τυχαιώρου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, διεσάλπισαν ψεύδη ἀνήκουστα διὰ παραμορφώσεων ἀναισχύτων ἐπὶ σκεπῶν νὰ διεγείρῃσι τὸν φιλήσυχον λαὸν κατὰ τῆς νομίμου αὐτοῦ Κυβερνήσεως, ἐπωρώθησαν, ὥστε ἀπεστάτησαν τὸ Διαιτὴ τῆς Σπάρτης, παρασύροντες καὶ τινὰς ὀλίγους, ἐπαράδοσαν εἰς τὰς φλόγας τὸν ἑθνικὸν στόλον εἰς Πόρον, ἀτίμασαν τὴν προστατίδα καὶ εὐεργέτιδα σημαίαν τῆς Α. Α. Μ. πᾶσιν τῶν Ῥωσίων, ἐρήμωσαν ἐσχάτως τὴν Καλαμάταν καὶ ὑπο-

κρύπτοντες πάντοτε ἐνώπιον τοῦ ὄχλου τοὺς ἰδιωτικὰς σκοποὺς των ἐπείρωντο νὰ ὑπεχρεώσουν τὴν Κυβέρνησιν εἰς ὅ, τι αὐτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ συγκατατεθῇ ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων εἶναι θεμένον τὸ ἀρτιγέννητον Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἀπελπισθέντες δ' ἐσχάτως ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δολοφονικῶν σκοπῶν των, ἐβουλεύσαντο οἱ παράνομοι νὰ καταφύγουν εἰς τὴν πλέον ἀνόσιον πράξιν τῆς πατροκτονίας, ἐλπίζοντες μετ' αὐτὴν νὰ ἠμπορέσουν νὰ φέρουν εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἀναρχίαν, καὶ νὰ λάβωσιν αὐθαίρετως τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ὁ οὐράνιος πατὴρ ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος κατέπεμψε τὸ πνεῦμά του τὸ ἅγιον εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν τοῦ ἔθνους, ἥτις διὰ τῶν συνέτακτῶν τῆς μέτρων δὲν ἐβράδυνεν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος· συστήσασα αὐθιμερον τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτροπὴν καὶ Πρόεδρον πρόποντα τὸν Κόμητα Α. Α. Καποδίστριαν τὸν αὐτάδελφον τοῦ αἰμνήστου ἡμῶν Κυβερνήτου, τὸν δόντα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς του τρανώτατα δείγματα ἐμμένου καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς καὶ εἰλικρινῆ πρὸς τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Σ. ταύτης ἐπιτροπῆς ἀναψῆν εἰς τὰς καρδίαις ἡμῶν λαμπράδα ἀγαθῶν ἐλπίδων διὰ τὸ μέλλον, διότι διὰ τῆς παρουσίας τῆς καὶ τῆς ἐτοιμότητος τῶν ἐμφορῶν μέτρων τῆς μετριάσασα τοῦ τεθλιμμένου λαοῦ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἀκόρεστον πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ ἀθῶου αἵματος διψῶν, ἀπέπνιξεν αὐτὴν εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ διὰ προσκλήσεώς της εἰς τὴν πρὸς τὰς νομίμους ἀρχὰς ὀφειλουμένην εὐπαιθεσίαν καὶ ὑπακοὴν ἐπρόλαβε τὸν κίνδυνον διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας.

Εἰς τοιαύτην λοιπὸν κρίσιν κατὰστασιν εὐρισκόμενοι, καὶ τὸ μέλλον φρίτοντες, ἀφοῦ διημολογήσαμεν πρὸς τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτροπὴν τὸ ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν πληρεστάτην ἀρτίωσιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης Ἀποκούρου, προστρέχοντες εἰς τὴν πατρικὴν αὐτῆς κηδεμονίαν, θεόμενοι ὥστε πρῶτον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς παρούσης, εἰς γνώρισιν ὅλου τοῦ κόσμου ὅτι ὀλίγοι τινὲς ἀχάριστοι καὶ ἰδιοτελεῖς ἄνθρωποι οἰκειοποιοῦμενοι παράνομως κατὰ καιρὸν καὶ τῶρα ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους τὰ δικαιώματα, χωρὶς αὐτὸ ποτὲ νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ, ἐπειράσαντο νὰ ἀμαυρώσωσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐσχάτως, ὡς καὶ μὲ τὸ αἶσχος τῆς πατροκτονίας, ἐνῶ ὁ φιλήσυχος λαὸς τῆς Ἑλλάδος μακρὰν ἀπὸ τὴν μυστράν ἀμαρτίαν τῆς ἀγνωμοσύνης, οὐδὲ τὸ σύνολον ἀνέχεται τὰς ἀνοσίας πράξεις των, ἀλλ' ἀπαντῶντας ὅλως ἀθῶον καὶ πλῆρες σεβασμῶν πρὸς τὰ καθεστῶτα, προσδεχάμενοι τὴν ἀποκατάστασιν τῆς μελλούσης τύχης του, ἀπὸ τὴν εὐμένειαν τῶν κρατῶν Συμμάχων Βασιλέων καὶ προστατῶν του.

Καὶ ἐπομένως θέτοισα ὑπ' ὅψιν τῆς Α. Μ. Ἀντίγραφον τῆς ταπεινῆς μας ταύτης ἀναφορᾶς διὰ τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρεσβείων των, νὰ σπεύσῃ νὰ ἐξιλεώσῃ τὸν προστατὴν μας, παραστάινυσαν τὴν ἀθωότητα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐνώπιον τῆς Α. Μ. ὡς πρὸς πάντα τὰ γεγονότα βραδουργήματα ἐκ μέρους ὀλίγων τινῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ δύο ὑστάτα καὶ μέγιστα ἀμαρτήματα τῆς κατὰ τὸν Πόρον ἀτιμώσεως τῆς Ῥωσικῆς προστατίδος σημαίας, καὶ τῆς συγερᾶς πατροκτονίας, ἐπικαλουμένη συγχρόνως τὴν προστασίαν καὶ ἀντιλήψιν των ὅπως οἴκτω κινούμενοι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν δυστυχυμάτων μας, μὴ ἐάσωσιν ἡμᾶς εἰς ἐλεθρὸν διὰ τὰς ἀνοσιουργίας ὀλίγων τινῶν, ἀλλ' ἐπιθλίποντες ἀπὸ τὸ ὄψος τῶν θεοφρονητῶν αὐτῶν θρόνων ἐπὶ τὴν κάλωσιν ἡμῶν, κατὰ μὲν τῶν αἰτίων αἱ ἀφήσωσιν ἀπεριόριστον τὴν ὁρμὴν τῆς δικαίας των ἀγανάκτησεως, τὴν δ' ἐνδοξον ποτὲ, νῦν δὲ τάλαιναν Ἑλλάδα αἱ εὐδοκήσωσι νὰ σώσωσιν ἀπὸ τὰς συνεπείας ἐπαπειλούντων αὐτὴν ἀπρονοήτων δεινῶν, ἐπιταχύνοντες, ὅσον ἐνεστί, τὰς εὐεργετικὰς ἀποφάσεις των ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύχης της.

Εἰς τὴν πατρικὴν δὲ ἐπὶ τελευτῶν πρόνοιαν τῆς Σ. ταύτης Ἐπιτροπῆς ἐχούσα ὑπ' ὅψιν τῆς τῆς σοφᾶς διδασκαλίας καὶ ὑποδείγματός τοῦ ἐναρέτου ἡμῶν Κυβερνήτου, ἀναγινόμενοι τὰς ἐλπίδας ἡμῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους, παρακαλοῦμεν αὐτὴν νὰ ἐπιδαφίλῃ τὰ μέσα εἰς τὸν Κ. Γ. Βασιλόπουλον καὶ Τριαντάφυλλον Δεβέντην τοὺς λαβόντας τὴν ψήφον τῆς πληρεξουσιότητος τῆς ἐπαρχίας μας διὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν Ἐθνοσυνέλευσιν, τοῦ νὰ ῥαντίσῃν ὡς ἀπὸ μέρους ἡμῶν μὲ τὰ δάκρυά των τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ αἰσιδίμου πατρὸς μας, εἰς τὸ ὅποιον, ἡμεῖς δακρυρροῦντες, νοερῶς ἀποδίδομεν εἰς τὴν στιγμήν ταύτην τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ μὲ βαθύτατον σέβας καὶ τελείαν ἀφοσίωσιν λαμβάνομεν τὴν τὸλμην νὰ ὑποσημειώσωμεν.

Ἐν Μονῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ, Ἀποκούρου, τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέστατοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀποκούρου, Γ. Πλακοτόπουλος, Α. Ἀναστασόπουλος, Α. Καρζάκης, Ν. Καρανέας, Ι. Κιστόπουλος, Ι. Παπᾶ Γεωργίου, Κ. Παπᾶ Δημητρίου, Θ. Καλήμερης.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 47.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶα Ἀποκούρου ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ὀπίσθεν καὶ ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν προκρίτου δημογερόντων τῆς ἐπαρχίας Ἀποκούρου.

Ἐν Μονῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ, τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1831.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶα, Α. Π. αὐτοῦ.

Μαυρομιχαλιδῶν Γεωργίου καὶ Κωνσταντίνου δὲν ἦρ-
σαν νὰ διακωδανίσῃ τὴν παθητικωτάτην αἰσθησιν τῆς ἀ-
λγῆς μας. Φρίκη καὶ ἀθυμία ἐσκέπασε καὶ σκεπάζει τὴν
καρδίαν μας. Καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ψελλίζοντα σχεδὸν καὶ ὑ-
πὸ μάξιμά μας βρέφη ἐπισωρεύουν εἰς τοὺς πατραλοῖας
τούτους τὰς παλαμναιοτάτας ἀράς. Ὅσον δὲ παρέρχονται
αἱ ἡμέραι καὶ στιγμαὶ τῆς ζωῆς μας, τόσο γίνεται ἐπαι-
σθητότερον εἰς ἡμᾶς τὸ πολυστένακτον τοῦτο πάθος μας,
ἡ ἀντέρσις τοῦ κοινῷ μας πατρὸς, ἡ ἐλπίς καὶ τὸ καύχημα
τῆς πατρὸς Ἑλλάδος. Τὸ ἄλγος τοῦτο πρὸς ἡμᾶς εἶναι
ἀντερὸν δακρύων, μὲ αἷμα πρέπει νὰ κλαύσωμεν διὰ τὸ
παραγεγενημένον. Αἰώνιον ἀνάθεμα εἰς τοὺς πατροκτόνους Μαυ-
ρομιχαλιδας. Αἱ Ἑορινύες τοῦ ἁδίου νὰ βασανίζουσιν τὰς μι-
αίας τῶν ψυχῆς, καὶ αἱ σκιαί τῶν ἐπὶ τῆς γῆς νὰ προξενού-
ντρομεν εἰς τοὺς ὁμόφρονάς των.

Ἡμεῖς δὲ εὐγνωμονοῦντες ἤδη πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν.
ἣτις ὀδηγοῦμένη ὡς ὑπὸ ἀστέρος ἀπλανοῦς ὑπὸ τῶν ὀδη-
γῶν ἐκείνου τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς μας, καὶ βαδίσασα τὴν
ἀπλανῆ ὁδὸν, ἔκαμεν ἀρίστην ἐκλογὴν τῆς τριμελοῦς Δι-
οικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις, μετὰ τῆς συγκριτηθεῖσης
Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, δραξαμένη τῶν ὀδυσσειῶν
ἐκείνων πρώτων ἰχνῶν, θέλει διασώσει τὸ σκάφος τῆς Ἑλ-
λάδος ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων καὶ χαλεπῶν κυμάτων.

Μειοῦμεν δὲ πάντες εὐγνωμονοῦντες καὶ πεποιθότες.
Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Μικρομάνης, Θ. Ἱερὺν
καὶ Οἰκοδόμος, Ἀρχιμανδρίτης Μικρομάνης Σεραφίμ, Δ.
Βασιλείου, Π. Ν. Κουτσαβίτης, Ν. Πολυδούρης, Γ. Ἀν-
τωνόπουλος, Μ. Ἱερομόναχος, Ι. Σπανός, Β. Παπακυριάκου.
(Ἐπικρατεῖται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 199.)

Τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1831, ἐν Μικρομάνῃ.

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μικρομάνης, Α.
Καλογερόπουλος, Α. Πολυδούρης, Ὁ Γραμματεὺς τῆς
Δημογεροντίας Γ. Α. Καλογερόπουλος.

Ἀναφορὰ τῶν νήσεων Πάρου καὶ Ἀντιπάρου.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐβρηνθη καὶ θρηνέει ἀπαραμυθήτω, μετ' ὅλων τῶν γ.η-
σίων Ἑλλήνων ἡ ἐπαρχία οὗτη τῆς Πάρου καὶ Ἀντιπά-
ρου, στενάζουσα γοερῶς διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἀειμνήστου
κοινῷ πατρὸς τῆς Ἑλλάδος τοῦ Σ. Κυβερνήτου, καὶ ὁδυ-
ρμένη τὴν μεγίστην καὶ ἀνέκφραστον συμφορὰν, εἰς τὴν
ὁποίαν ἔξωθησαν τὸ πολυπαθὲς, ἔθνος οἱ ἐθνοκατάρατοι Μαυ-
ρομιχάλοι, χεῖρα μαίφοντες ἐπιθέντες ἐσχάτως εἰς τὸ τρι-
σεβαστον ἱερὸν πρόσωπον τοῦ πάσης ἀρετῆς ἀναμέστοι
ἀρχηγοῦ σωτῆρός τε καὶ προστάτου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.
Πολυστετακτῶς ἐπείνευσε καὶ πενθεῖ καταβεβυθισμένη εἰ-
καυτικά καὶ πικρότατα δάκρυα, στερεθείσα τοῦ κοινῷ
φιλοστόργου πατρὸς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν Κυβερνητικὴν
πρόσβαν ἀπηλλάγη τῶν πολυειδῶν πολυδύων ἀλλεπαλ-
λήλων ἀνστηχνημάτων της.

Οἱ ἄνδρες ἐκάστης τάξεως σκυθρωπάζοντες καὶ κατη-
φιῶντες ἐλεεινολογοῦσιν ἑαυτοὺς διὰ τὴν στέρησιν τοιοῦτου
πατρὸς, καταβεβρεγμένοι ἀπὸ θερμότητα δάκρυα. Οἱ ἱερεῖς
γοερῶς μὲ ὀχετοὺς δακρύων μνημονεύουσιν ἐπὶ ἐκκλησιῶν
τὸν φιλόχριστον Κυβερνήτην, δεόμενοι ἐκτενῶς ὑπὲρ ἀνα-
παύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς. Αἱ γυναῖκες ἰδίᾳ εἰ-
σέτι καὶ δημοσίως θρηνητολογοῦσαι μεγαλοφῶως τὴν θεο-
στιγμὴν δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου Σ. Κυβερνήτου, τύπτουσι
τὸ πρόσωπον καὶ τὰ στήθη ἀδυσωπήτως, ἐξαιτούμεναι μὲ
δάκρυα αἱματώδη παρὰ Θεοῦ κατὰ τῶν πατροκτόνων καὶ τῶν
συναιτίων τούτων ἐκδίκησιν. Τὰ παῖδιά καὶ αὐτὰ προσέτι
τὰ ἀρτίτοκα βρέφη δὲν κἀνύουν τοῦ νὰ ἐκφωνοῦν μὲ τὸ ἄχ,
κλαίοντα τὸν Κυβερνήτην, τὸν Κυβερνήτην μας.

Ἀπαξάπαντες δὲ κράζομεν πρὸς τὸν ὑψίστον ὁμοφῶως,
εἰς αἰώνιον τὸ ἀνάθεμα εἰς τοὺς ἐθνοκαταράτους πατροκ-
τόνους καὶ τοὺς συνωμώτας αὐτῶν. Ἐξαλειφθεῖν ἐκ τῆς
βίβλου τῶν ζώντων τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ μετὰ δικαίων
μὴ γραφήωσαν. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτοὺς, κατεδεδικασ-
μένοι ἐξελθοῖεν. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτοῖς ἀντελήπτωρ, μὴ δὲ
γενεθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀφθαλοῖς αὐτῶν.

Δὲν δυνάμεθα, Σ. Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, νὰ παραστή-
σωμεν ἱκανῶς τὴν ἀπαρηγόρητον θλίψιν μας, τὴν ὁποίαν
δὲν ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ ἄλλο ἀντιδοτόν, εἰμὴ τὸ ὁποῖον
ἐμπνευσθεῖσα ἡ Σ. Γερουσία παρὰ Θεοῦ ἐπεχείρησε, συστή-
σασα ἐχεφρέτως τὴν προσωρινὴν ταύτην Κυβέρνησιν κα-
ταλλήλως ἐκλελεγμένην, καὶ προεδρευομένην κατ' εὐχὴν
τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπὸ τῶν γενναίφρονων φίλτατον ἀ-
δελφὸν τοῦ εὐεργέτου καὶ Κυβερνήτου μας, τὸν Κύριον Α.
Α. Καποδίστριαν, ἄνδρα ἄξιον τῆς δημοσίου ἐμπιστοσύνης,
ἣτις ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τοῦ κλονουμένου ἔθνους ἕως τῆς
συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, προέλαβε δὲ τὴν
διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ ἀσφαλείας.

Εὐγνωμονοῦντες λοιπὸν ἀπαξάπαντες εἰς τὴν Σ. Γερου-
σίαν διὰ τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν αὐτῆς κατ' εὐχὴν τῶν
Ἑλλήνων, προσφέρομεν ἀπαραμειώτως πρὸς τὴν Σ. ταύτην
Ἐπιτροπὴν τὴν πειθαρχίαν καὶ ἀφοσίωσίν μας, τὴν ὁποίαν
ἔχομεν εὐγνωμόνως πρὸς τὴν Α. Ε. τὴν ἀειμνήστον Κυ-
βερνήτην, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀξιώτῃ ἀνεξικάκως, ὥς ὁ
κοῖδιμος ἐκεῖνος, τῆς ἀμνηστίας ὅσους ἐκ τῶν ἀπελυστέ-
λων καλοῖκων μας αἱ εἰσηγήσεις τῶν ῥαδιούργων παρέστησαν
ἕως ὑπογραφῆς, οἷτινες δημοσίως διακηρύττουσιν ὁμολογοῦν-
τες ὅτι ἐξηπαλήθησαν, καὶ ἐξαιτοῦντε, τὴν περὶ ταύτων συγ-
γνώμην.

Ἐπισφραγίζοντες δὲ τὴν πειθαρχίαν καὶ παντελῆ ἀφο-
σίωσίν μας πρὸς τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτροπὴν, ἐξελεξάμεθα
ὁμίμως καὶ λακτικῶς τοῦ Πληρεξουσίου μας Κυρίου
Π. Δ. Δημητριάκου καὶ Ἐλ. Χαμάτου, ἄνδρα, ζῆλον
ἐνθεον ἔχοντα, πατριωτικόν, καὶ ἀκαμάτως ὑπὲρ τοῦ κοι-
νοῦ συμφέροντος ἀγωνιζομένον, αἰτούμεν, τοὺς ὁποίους
ἐπισφραγίζομεν νὰ κατασπασθῶσιν ὡς ἀπὸ μέρους μας τὸ
σεβασμιον λείψανον τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς μας καὶ Κυ-

Τὰ διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν Πατρικίων θέλουν εἶναι ἀτομικά. Τὰ διατάγματα ταῦτα θέλουν ἀναφέρει τὰς ὑποθέσεις, καὶ φανερώνει τὰ δίκαια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει θεμελιουῖται ὁ διορισμός.

Εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Πατρικίου δὲν ἀπονέμεται εἰς τὸ ἐξῆς καμία χορηγία, καμία ἀντιμισθία, καὶ καμία προίξ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Πατρικίων εἶναι ἀπεριόριστος. Τὸ ἀξίωμα αὐτῶν δίδεται διὰ βίου, καὶ δὲν μεταδίδεται κατὰ δίκαιον κληρονομίας.

Συνεδρεύουσι δὲ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των.

Τὴν 3 τοῦ Ὀκτωβρίου ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον τῶν πέντε Δυνάμεων τὸ περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων τελειωτικὸν καὶ ἀμετάστροφον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον, συνόλως ἀποδεχθὲν παρὰ τῶν δύο μερῶν, θέλει θεωρεῖσθαι ὡς συνθήκη κυρωμένη μεταξὺ τῆς Βελγικῆς καὶ τῆς Ὀλλανδικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ προστασίαν τῶν πέντε Δυνάμεων, αἵτινες ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ὑποχρεώσωσιν, ὅποιον τῶν μερῶν ἤθελεν ἀπερρίψει τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ αὐτὸ ἐντελῶς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συνίσταται εἰς 24 ἄρθρα. — Ἡ Βελγικὴ ἐπικράτεια θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, Βράβαντον, τὸ μεσημβρινόν, Λιέζ, Ναμὺρ, Αἰὼ, Φλαινδρίαν τὴν τε δυτικὴν καὶ τὴν ἀνατολικήν, Ἀμβέρσαν, Λίμβουργον καὶ μέρος τοῦ Λουξεμβούργου. — Τὸ Βέλγιον θέλει εἶναι πολιτεία αὐτόνομος καὶ διηλεκτὴς οὐδετέρα, φυλάττουσα τὴν οὐδετερότητα πρὸς πάσας τὰς ἄλλας πολιτείας. — Ὡς πρὸς τὴν διαμέρισιν τῶν δημοσίων ἡμετέρων τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν, τὸ Βέλγιον θέλει εἶναι ἐπιφορτισμένον ἀπὸ 8 ἐκατομμυρίων καὶ 400 χιλιάδων Φλωρινίων ἐτησίως ἀποφοράς (rentes), τῶν ὁποίων τὰ κεφάλαια θέλουν περάσει εἰς χεῖρας τοῦ, καὶ τὰς ὁποίας πληρύνουν καθ' ἐξέμνησιν πρὸς τὴν Ὀλλανδίαν, θέλει μείνει ἀπηλλαγμένον ἀπὸ πάσης ὑποχρεώσεως διὰ τὰ δημόσια χρέη τοῦ βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν. — Ὅσοι τῶν κατοίκων τῶν δύο ἐπικρατειῶν θελήσωσι νὰ μετοικήσωσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην χώραν, δύναται ἀνεμπόδιστως νὰ ἐκποδήσωσι τὰ κτήματά των ἐντὸς δύο ἐτῶν. — Οὐδεὶς τῶν κατοίκων τῶν τόπων, οἵτινες μεταπίπτουν εἰς ἐτέραν κυριότητα, δύναται νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἐνοχληθῇ, ὡς μετασχὼν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἀπὸ τὰ πολιτικὰ συμβεβηκότα.

— Τὰ ἐπίλοιπα κεφάλαια τοῦ Πρωτοκόλλου ἀναφέρονται εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὀρθοεσίαν, ἣτις συμφέρει εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἀμφοτέρων τῶν τόπων καὶ εὐκολύνει τὰς μεταξὺ σχέσεις τῆς ἐπιμιξίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας.

— Ν Πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τῆς 12-24 Ὀκτωβρίου 1831. Ἐν τῷ Ἀρχεῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Αὐστρίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, Πρωσίας καὶ Ῥωσίας.

Ἡ Ἀρχομένης τῆς συνδιαλέξεως, ἀνέγνωσεν ὁ τῆς Μεγάλης Βρετανίας Πληρεξούσιος τὴν ἐπισυναπτομένην ἐπιστολὴν τοῦ Κυρίου Κ. Βαγώτου περιέχουσαν τὰς μεταξὺ τοῦ πρέσβους τούτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν γενομένης ἐξηγήσεις περὶ τῆς θελήσεως, τὴν ὁποίαν ἐφάνερωσαν οἱ τῶν

πέντε Αὐλῶν πληρεξούσιοι, τοῦ νὰ μὴ ἀνανεωθῶσι τὴν 13 τοῦ ἐνεστῶτος αἱ μεταξὺ τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου ἐχθροπραξίαι.

» Θεωροῦντες δὲ οἱ τῶν πέντε Αὐλῶν πληρεξούσιοι, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς διακοινώσεως τοῦ Κυρίου Κ. Βαγώτου, ὅτι ὁ Μ. Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν διεκήρυξε διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ του ὅτι « Αἱ Δυνάμεις εἶναι ἐλεύθεραι νὰ ὁπλισθῶσι κατὰ τῶν μέτρων τοῦ Βασιλέως, ὅποταν ἤθελε λάβει αὐτὰ, καὶ ἐπίσης ἐλεύθεραι νὰ ὁπλισθῶσι κατὰ τῆς σιωπῆς του. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἦτον ὑπόχρεως νὰ προειδοποιήσῃ εἰς αὐτὰς τὰ διαβουλεύματά του διὰ τὴν ὥραν τῆς ἀποπειρατώσεως τῆς ἀνακωχῆς, καὶ ὅτι καὶ ὑπόχρεως καὶ ἂν ἦτον εἰς τοῦτο, ἐνεδέχετο νὰ συμβῶσι κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς περιστατικά, τὰ ὁποῖα ἤθύναντο νὰ μεταβάλλωσι τὰς βουλάς, τὰς ὁποίας ἤθελε κοινοποιήσῃ ἡ Α. Μ. »

» Θεωροῦντες ὅτι διὰ μιᾶς τῶν διακοινώσεων τῆς 2-14 τοῦ ἐνεστῶτος ἐκήρυξεν ἡδὴ τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον ὅτι αἱ Αὐλαὶ θέλουν ἐναντιωθῆ με ὅλου. τοὺς εἰς τὴν ἐξουσίαν των τρόπους εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

» Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐν ὀνόματι τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν γενομένης διακηρύξεις δὲν ἀφαιρῶν πλέον εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον νὰ λάβῃ ἄλλον δρόμον εἰμὴ νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἀνωτέρω εἰρημένην διακοίνωσιν, καὶ νὰ παρασκευασθῇ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, τὰς ὁποίας ἀποφαντικῶς διετήρησεν ἐν ἑαυτῷ ὁ Μ. τῶν Κάτω-Χωρῶν Βασιλεὺς τὸ δίκαιον τοῦ νὰ ἐπαναλάβῃ.

» Θεωροῦντες ἔτι ὅτι ἐκ τῶν καθηκόντων καὶ χρεῶν τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου εἶναι τὸ νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν ἐπὶ τοῦτο ἀναγκαίων μέτρων, οἱ τῶν πέντε Δυνάμεων Πληρεξούσιοι ἀπεφάσισαν νὰ προσκληθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς Βρ. Α. Μ. νὰ στείλῃ παραχρῆμα ναυτικὴν δύναμιν εἰς τὰ παράλια τῆς Ὀλλανδίας ἢ δὲ ναυτικὴ αὐτὴ δύναμις νὰ μὴ ἔχῃ διαταγὴν νὰ ἐνεργήσῃ ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον ἐπαναληφθῇ αἱ ἐχθροπραξίαι παρὰ τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν κατὰ τοῦ Βελγίου.

» Ἐὰν ὅμως ἤθελον ἀνανεωθῇ αἱ ἐχθροπραξίαι, αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ στόλος νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα τὰ πλέον κατάλληλα διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ ὅσον τάχιστα τὴν παντελὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

» Συνεφώνησαν πρὸς ταῦτοις οἱ τῶν πέντε Αὐλῶν Πληρεξούσιοι ὅτι, τῶν πρώτων μέτρων ἀποδειχθέντων ἀνικάνων, θέλει ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον ὅλα, ὅσα κριθῶσιν εἰς ἀναγκαῖα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

» Ἀπεφασίσθη τέλος πάντων, νὰ κοινοποιηθῇ τὸ παρὸν πρωτόκολλον εἰς τοὺς ἐν Λονδίῳ πληρεξουσίου τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν, κατὰ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀγῇ πρέσβεις καὶ ὑπουργοὺς τῶν πέντε Δυνάμεων.

ΕΥΣΤΕΡΑΖΗΣ ΒΕΣΕΜΒΕΡΓΙΟΣ, ΤΑΛΛΕΥΡΑΚΛΟΣ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ, ΒΟΥΛΟΦ, ΔΙΕΥΑΝ, ΜΑΤΟΥΣΚΕΥΙΤΣ. (Ἐφ. τῶν Συζητήσεων.)

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μικρομαγνης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Τὸ τραγικώτατον καὶ ἀτεθέτατον ἔργον τῶν πατροκτό-